

[P. E. Eriksen.]

bag ved, og vi vil være med til en udbygning her.

Men socialpolitik og social tryghed lader sig ikke alene betragte som samfundets forhold til de mennesker, der allerede er i vanskeligheder. Det er i høj grad et spørgsmål om skabelse af tryghed i hverdagen for hele befolkningen, fordi enhver kan risikere på et eller andet tidspunkt i sin tilværelse at møde de problemer, som socialpolitikken tager sigte på. Erhvervs- og befolkningsmæssige tilpasninger til de tekniske og økonomiske muligheder vil fremover spille en afgørende rolle; det er simpelt hen nødvendigt for fortsat fremgang. Social tryghed er afhængig af fremgang på det økonomiske og erhvervsmæssige område, og social tryghed i samfundet kan på den anden side bidrage til at fastholde fremskridtet.

Fra forslagsstillernes side har vi ikke låst os fast på en bestemt sammensætning af den kommission, vi ønsker nedsat. Vi vil gerne drøfte det, og derfor vil vi ikke komme med direkte oplæg og sige sådan og sådan. Jeg regner med, at vi i udvalget gennem en fordomsfri drøftelse kan finde frem dertil, og den politiske enighed om den hidtidige udbygning af den sociale tryghed og kommentarerne til vort forslag på møder og i presse gør, at vi ikke på forhånd har lagt os fast, for jeg tror som sagt, at også en politisk udformning og tilrettelæggelse af vort sociale system kan samle det høje ting.

Kommissionens arbejde vil blive omfattende og dybtgående med et bredt sigte, hvorfor dens sammensætning også må blive alsidig. Ministeren sagde, at man skulle gå til arbejdet uden forudfattede meninger. Det har vi altså heller ikke. Vi vil gerne være med til at drøfte alle de områder, der på forskellig måde kan have tilknytning til en sådan kommission, og derfor lægges der op til en forhandling i det udvalg, som forventes nedsat.

De opgaver, som kommissionen skal se på, er der gjort rede for i selve forslaget og i de bemærkninger, som ledsager det. Den højtærede socialminister mener, at forslaget ikke kan danne grundlag for denne kommission. Vi har trukket — og jeg har også gjort det her — nogle af de væsentlige ting frem, men der kan være mange andre ting, der kan komme ind i det, og som vi

selvfølgelig er villige til at drøfte. Det er i hvert fald et oplæg. Der kan være og der kan opstå spørgsmål for en sådan kommission under dens undersøgelser, og disse spørgsmål må kunne inddrages. Vi har altså peget på nogle af de spørgsmål, som i hvert fald må melde sig.

Ministeren trækker det frem på den måde, at der er to opgaver: administrationen og underholdssikringen. Med hensyn til administrationen er det rigtigt, at der i kommissoriet tales om, at sygehusvæsenet, de offentlige arbejdsanvisningskontorer, revalideringscentre o. s. v. skal samles i centrale organer. Den højtærede minister brugte den vending, at det ikke stod klart. Hvis det havde stået klart, så havde det sådan set været rimeligt, at der havde været fremsat forslag herom.

Med hensyn til underholdssikringen, den offentlige grundsikring, står man spørgende over for, hvad forslaget indeholder. Men den højtærede socialminister svarer jo selv ved at pege på den nuværende mangfoldighed på dette område. Gennem forslaget har vi peget på mulighederne for forenkling og effektivisering af den sociale administration ved at lægge den ud til lokale myndigheder i nær kontakt med områderne. Kan der finde besparelser sted på blot få procent, vil der fremkomme betydelige beløb, som til gengæld kan anvendes på områder, hvor der er forhold at udbedre. Det er ikke sikkert, at der i det samlede budget bliver besparelse, vel tværtimod, men det må betyde en effektivisering. Jeg kan i hvert fald svare den højtærede minister, at det er ikke vor tanke — det ligger slet ikke bag ved det, vi vil være med til, tværtimod — at forringe den sociale standard.

Ved de forebyggende, behandlende og revaliderende foranstaltninger må der ses på, om disse i videre udstrækning end nu bør afholdes direkte af offentlige midler.

Dernæst kommer vi til det hovedspørgsmål, som den højtærede socialminister var inde på: at sammenfatte den almindelige underholdssikring i en offentlig social grundsikring tilpasset den enkeltes forpligtelser og trangssituation, så enhver borger er sikret uanset alder eller erhvervsevne svigten. En sådan grundsikring må udformes på en sådan måde, at den enkelte kan supplere den ud fra egne ønsker og behov.